

El Diacrític | | Actualitzat el 04/09/2017 a les 07:00

Contrabandistes de la dignitat

Yosra al Hakeue, activista manlleuena d'UCFR Osona, reclama en aquest article la dignificació de les condicions de treball de les dones que comercien amb objectes a banda i banda de la frontera de Melilla davant la mort de dues dones més la setmana passada | «El pes de la mercaderia podia rondar al del seu propi pes. Un cop que ho aconseguen continuaven caminant per a arribar al punt on deixaran la mercaderia i cobraran el preu estimat, que podia ser entre 10 i 15 euros en un matí»

A l'estiu que vaig ser a la frontera de Melilla amb el Marroc, recordo que de lluny podia veure com arribaven centenars de contrabandistes marroquins i marroquines que es dirigien a travessar la frontera per tornar a entrar a Beni Enzar. Transportaven a l'esquena tot tipus de mercaderies que havien comprat a Melilla: mitjons, bolquers, mantes i sabatilles de segona mà, sucs, galetes, arròs i llaminadures.

Tant era que nevés, plugués, fes fred o calor extrema, aquestes persones que s'han convertit en caps de família treballen diàriament a càrrec de mercaders, i aconseguen entrar i sortir de Melilla passant la mercaderia d'una banda a l'altra de les fronteres, el major nombre de vegades. El pes de la mercaderia podia rondar al del seu propi pes.

Un cop que ho aconseguen continuaven caminant per a arribar al punt on deixaran la

mercaderia i cobraran el preu estimat, que podia ser entre 10 i 15 euros en un matí.

Els contrabandistes marroquins i marroquines passaven per fora de la duana i caminaven lluny fins a poder arribar al pas fronterer. La majoria eren dones solteres, vídues, casades o divorciades. Totes elles, amb una important necessitat que era aconseguir ingressos econòmics. I tots ells, demostraven que eren un exemple de lluita, perseverança i valor.

El pas tancava i no tornava a obrir fins a la una del migdia. Quan la frontera quedava oberta, els allaus dels contrabandistes eren habituals per entrar o sortir. Les fronteres s'havien convertit en un colador. Els contrabandistes lluitaven per fer un espai entre la gent per passar i tibar la seva mercaderia cap a dins, traspasar-la a l'altre cantó. Amb crits, empentes, s'aplegaven a la porta, alguns els queia la mercaderia de l'esquena, entre l'estret feien forat per passar i replegar la seva mercaderia de terra.

Aquest perill real a la frontera ha provocat moltes morts. Recentment el drama va tornar al pas El Tarajal, entre la ciutat autònoma i el Marroc. A la matinada, una múltiple aglomeració de persones va causar la mort de dues contrabandistes marroquines que van ser trepitjades després de l'obertura del pas fronterer, que portava diversos dies tancat. Amb la mort d'aquestes dues dones per aixafament després d'un allau a les nostres fronteres eleva a quatre el nombre de dones mortes només en el que va d'any.

D'aquesta forma comprovem que les dades que es registren són alarmants, amb la repetició de tantes morts que tanquen la frontera en dies tan tràgics com aquests. Per això, plantegem que es deixi de prendre amb passivitat aquestes repetides morts, i que és consensuïn i és reforcin les mesures necessàries per dignificar aquest comerç i les condicions laborals d'aquets habitants, perquè això no continuï succeïnt a la frontera.